

CVIČEBNÍ LISTY

Příloha „Vojenských rozhledů“.

ROČNÍK XIII.

Redaktoři: Brig. generál Jiří Birula a
podplukovník gšt. František Pohunek.

ČÍSLO 11.

Podplukovník děl. Karel Liška:

Střetný boj.

(Pokračování.)

Mapy: 75.000 Turnov, Liberec.

(Pokračování cvičení CL. roč. XIII, čís. 7—10.)

K a). Pro noční pochod až k Jizeře nebude třeba dělostřelectva v pochodové sestavě. Bylo by nejvýhodnější přemístit dělostřelectvo tak, aby využilo své pochodové rychlosti a Jizeru přešlo za předvoji v potřebnou dobu. To však nebude dobře možné, protože až do Chludova jde z ubytovacího prostoru skupiny jen jedna silnice, po které se bude přemísťovat celá skupina. Musíme proto vřadit dělostřelectvo do pochodové sestavy skupiny.

Kolik děl do pochodových proudů vřadíme a kam, řekne nám potřeba pro splnění úkolu severně od Jizery.

K b). Úkol zajištění přechodů na Jizeře nebude vyžadovat zvláštních dělostřeleckých jednotek. Dělostřelectvo v noci v neznámém terénu nemůže dobře dodat palby v prospěch zajišťovacích pěších jednotek. Nejvýše snad by se mohla jednotlivá děla zúčastnit s úspěchem ochrany proti obrněným autům.

K c). Užití dělostřelectva za postupu skupiny severně od Jizery:

PD 251 musí pro užití dělostřelectva za tohoto období provést důkladnější studium.

Čeho? Hlavně úkolu a terénu. Možnosti nepřítele slyšel od P4.

*

Jak provést rozbor úkolu v našem případě? Třeba rozebrat úkol: prostorově do šířky, abychom dostali sestavu dělostřelectva, do hloubky, abychom zjistili, jak manévrovat dělostřelectvem, časově, abychom zvolenou sestavu a manévr včas nasadili.

PD 251 je podřízen veliteli východní skupiny. Velitel dělostřelecké brigády v svých dodatcích nenařídil nic o úkolu dělostřelectva východní skupiny.

PD 151 si proto musí vyřešit užití dělostřelectva své skupiny sám v dohodě s P4.

Skupina nemůže počítat s výpomocí palbou od sousedních oddílů; nejvýše snad s palbami dělostřeleckého pluku 101 proti nepřátelským bateriím, a to ještě v míře velmi omezené.

Rozbor úkolu skupiny do šířky?

Skupina má prozatím podporovat předvoje dvou proudů, z nichž každý má úkol celkem samostatný.

Síla obou předvojů je stejná — po jednom praporu.

Sestava pěchoty — dva proudy — žádala by i dvou dělostřeleckých jednotek.

Síla a důležitý úkol předvojových praporů vyžaduje, aby každý prapor byl podporován jedním dělostřeleckým oddílem.

Šířka pásma celé skupiny je přibližně 6 km; vyžaduje rovněž dvou jednotek vedle sebe, zvláště v terénu členitém, jako je v našem případě.

Máme 2 oddíly různé výkonnosti. Kam který dát?

P4 si slibuje vyřešení úkolu skupiny spíše v pásmu východního proudu, hlavně při možném boji o Dalešický v.

Přihlédneme-li ihned k situaci vlastní, vidíme, že by východní proud skupiny — křídelní — potřeboval spíše pohyblivější dělostřeleckou jednotku.

Decentralisovat velení pro postup?

Na stupni velitele dělostřelecké skupiny, působící v šířce přibližně 6 km, není třeba decentralisace oddílů. Nevyužívali bychom dostřelu dělostřelectva a pouštěli bychom z ruky možnost soustředění prostředků, získat převahu palby nad nepřítelem na určitém místě a v potřebné době.

Velitel skupiny, znající dosti podrobně úkoly předvojových praporů, může stanovit úkoly oddílům.

Uvidíme, do jaké míry dovolí nám terén centralisaci velení; úkol šířkově ji připouští.

Závěr z rozboru úkolu šířkově:

Každý předvojový prapor podporovat jedním oddílem, a to: západní prapor oddílem 251, východní prapor oddílem II./52.

Rozbor úkolu do hloubky:

Úkol podpory předvojů začíná od překročení Jizery a končí po dosažení 4. postupného cíle. Prostorově toto rozpětí měří asi 10 km.

Dělostřelectvo musí tedy manévrovat, přemisťovat se.

V rozboru úkolu šířkově jsme si řekli, že bude třeba postupovat s oddíly vedle sebe. Manévr hloubkově bude proto musit být proveden po bateriích v jednotlivých oddílech.

Prakticky budeme moci započít řádnou dělostřeleckou podporu předvoje teprve od svítání, t. j. asi od 3.15 hodin (východ slunce 3.54 hodin); v této době budou nebo by mohly být předvojové prapory čely asi na čáře Mukařov, lesy jižně od Alšovic; Jizeru mají překročit ve 2 hodiny. Až do té doby bude se dít postup v noci, který nebude vyžadovat podpory dělostřelectva, resp. který dělostřelectvo nemůže dobře podporovat.

Od kdy nebo od které čáry a jakou hodnotou dělostřelectva zajistit podporu předvojům?

Předvoje mají mít zajištěnu podporu svého dělostřelectva v každé situaci. Poněvadž však postupné přemisťování vyžaduje určitého času, často značného, námahy, personálu i materiálu, třeba uvážit všechny okolnosti, které diktují hodnotu zasazení dělostřelectva nebo na ni mají vliv.

Vliv na manévr dělostřelectvem — hodnotu podpory — mají hlavně:

- a) možnost střetnutí s nepřítelem,
- b) úmysl velitele skupiny,
- c) úkol předvojů,
- d) terén.

K a). Střetnutí s nepřítelem P4 předpokládá v prostoru Dalešický v., Maršovický v., Jistebsko, tedy na druhém cíli skupiny; tento prostor je 2—4 km vzdálen od čáry, které předvoje mohou dosáhnout za úsvitu.

Co z toho plyne? Zajistiti dělostřeleckou podporu předvojovým praporům již od svítání alespoň částí dělostřelectva, na př. 1 baterií z každého oddílu, a připravit se celým dělostřelectvem na eventuální boj o druhý cíl.

Kde by byla hotovostní postavení neb palebná postavení baterií zajišťujících podporu od svítání?

V prostoru Protivná, Sněhov u západního oddílu,
v prostoru Těpeře, host. Dupanda u východního oddílu.

Z těchto palebných postavení by mohly baterie dobrou dálkou — 5 km — působit až po Kokonin, jižní okraj lesů hřebene Černá Studnice, t. j. za 2. postupný cíl.

Palebná postavení pro podporu postupu předvojů na 2. cíl by mohla být:

v prostoru Mukařov, host. Filka pro oddíl 251,
v prostoru host. Dupanda a lesů severně pro oddíl II./52.

Z těchto palebných postavení mohou oddíly podle potřeby dobře podporovat postup pěchoty až po 3. cíl neboli až k čáře, kam bude podpora možná vzhledem na terén (pozorování).

Správnou volbu míst hotovostních postavení nebo palebných postavení řekne nám později studium terénu.

Dále bude postupovat pěchota ponejvíce lesem. Nepatrný odkrytý koridor, skýtaající spolupráci dělostřelectva s pěchotou, je jen při silnicích Vrkslavice, Jablonec n./N.

Po překročení lesů pěchotou jižně od Jablonce bude musit být dělostřelectvo schopno podporovat pěchotu opět všemi bateriemi. Na studium tohoto období má PD 251 dost času později.

Baterie z prostorů Sněhov, Těpeře by se přemístily vpřed podle situace již za postupu předvojů na 2. postupný cíl a umístily by se jižně od hřebene Dalešického vrchu podle vývoje situace.

K b). Úmysl velitele skupiny je, dosáhnout nejprve prostoru Dalešický v., Jistebsko. Bude-li Dalešický v. obsazen, vymanévrovat jej od východu.

Vidíme, že se vše stále točí kolem Dalešického v., Jistebska, že veliteli skupiny P4 velice záleží na brzkém dosažení tohoto prostoru. Až sem musí jít proudy od Jizery úplně oddělené, jak seznáme též při rozboru terénu, a jsou vydány nebezpečí oddělené porážky. Velitel skupiny by chtěl, aby k dosažení uvedeného prostoru stačily předvoje, ale říká hned, že si dosažení 2. postupného cíle, jako nejdůležitějšího, vyžádá zasazení event. celé skupiny.

To znamená, aby oba oddíly byly dány od počátku k podpoře předvojů a aby podporu zajistily všemi bateriemi již pro event. boj o 2. postupný cíl.

Postup pěchoty severně od 2. cíle bude musit dělostřelectvo zajistit všemi jednotkami, protože P4 říká, že dosažení 3. cíle bude vyžadovat asi manévru celé skupiny.

K c). Úkol předvojů: Dosáhnout konečného cíle, přehradit Jabloneckou soutěsku, nejméně však dosáhnout hřebene Dalešický v., Jistebsko a udržet jej.

A dále P4 říká: Bude-li Dalešický vrch obsazen, založit manévr k jeho dobytí z východu event. zasazením celého východního proudu ve směru host. Čížkovice, Šumburk, trig. 743.

Důsledek úkolu předvojů pro dělostřelectvo?

Oba oddíly dát k podpoře předvojů.

Oba oddíly musí být připraveny všemi bateriemi zasáhnout v prospěch příslušných předvojových praporů při event. boji o 2. postupný cíl.

Mit možnost vzájemné výpomoci palbou mezi oddíly, budou-li k tomu dobré podmínky, zvláště v prospěch východního proudu.

Aby velitel dělostřelecké skupiny měl dělostřelectvo v ruce jak pro vážnější boj předvojů o 2. postupný cíl, tak, hlavně, pro event. zasazení sil z valného voje východního proudu. To znamená centralisovat neb alespoň předvídat centralisaci velení pro toto období.

Východnímu proudu skupiny dát výkonnější oddíl — houfnicový.

K d) Terén: Možnost pozorování jižních svahů hřebene Dalešického v. se severních svahů Kopanin a z prostoru výšiny koty 602 západně od Alšovic zajišťuje celkem dobrou spolupráci mezi zbraněmi a i vzájemnou mezi oddíly jednotlivých proudů.

Skryté hotovostní postavení nebo palebné postavení pro boj o druhý cíl skýtají na směrech obou proudů hlavně osady a lesy; prostory v pásmu východního proudu jsou výhodnější. Překročení hřebene Dalešického v. dělostřelectvem je možné až po dosažení 3. postupného cíle, t. j. Hradešína, Maršovického v.

Tolik prozatím o terénu vzhledem k možnému manévru. Bližší rozbor terénu s hlediska dělostřeleckého si provedeme později.

*

Z běžného rozboru úkolu do hloubky seznal PD 251 hlavně, že dělostřelectvo skupiny musí:

do svítání jen pochodovat,
od svítání zajistit částí dělostřeleckou podporu předvojům,
pro eventuální boj o druhý postupný cíl připravit zasazení veškerého dělostřelectva,
při vážném boji o 2. cíl mít dělostřelectvo centralisováno v rukou dělostřelecké skupiny.

Dříve než přikročíme k dalším rozborům, vyřešíme si ještě, jakou dělostřeleckou podporu zajistit PO., které mají vyslat předvojové prapory.

Naskýtají se otázky:

1. Nezajišťovat žádnou podporu těmto PO.
2. Zajistit podporu PO. od baterií podporujících předvoje.
3. Dát PO. částice dělostřelectva jako doprovodné.

Odpověď bude třeba hledat týměž způsobem, jako jsme si vyřešili podporu předvojů. Vliv má zde hlavně úkol a síla PO. (pěchota), potom nepřítel a terén.

Síla každého PO. — 5 pěších čet, četa těžkých kulometů, zákopnická četa by snesla i menší dělostřeleckou jednotku. Úkol PO. je dosáhnout významných terénních hrbetů, a to:

a) Hradešína, Vrkoslavice, Čer. Studnice a udržet tento prostor do příchodu předvojů,

b) rozhodně musí dosáhnout a udržet prostor Dalešického v., koty 679, Jistebsko.

Velitel P 4 nevěří však, jak se zdá, pevně ani ve splnění druhého úkolu PO., jak vysvětluje z jeho úmyslu z úkolu, daného předvojovým praporům. Nicméně úkol i síla PO. vyžadují zajistit jim podporu dělostřelectvem.

Teoreticky by Dalešického v. měl PO. dosáhnout asi ve 3—3.15 hod., neboť mají náskok jedné hodiny před předvoji, které ve 13.15 hod. — při úsvitu — jak jsme si řekli, mohou být čely na čáře Mukařov, host. Dupanda.

Z toho by vyplývalo, že dělostřelectvo, postupující za předvoji nebude moci zajistit podporu PO. do 2. postupného cíle.

Musily-li by PO. bojovat o 2. postupný cíl, mohly by baterie zajišťující postup předvojů podporovat postup PO. podle vlastního pozorování, později snad i podle požadavků PO., byl-li by u velitele PO. pozorovatel baterie. Střelby podle vlastního pozorování by byly ojedinělé, protože sledovat v terénu pohyb menších jednotek a dokonce snad palebných zdrojů nepřitele na větší vzdálenost a beze zpráv (spojení s veliteli PO.), je velice obtížné.

Dát tedy PO. doprovodné částice dělostřelectva?

Podíváme se, jakou palebnou možnost by mělo dělostřelectvo u PO.

Do svítání by nemohlo dát celkem žádnou podporu palbou. Nejvýše by snad mohlo zasáhnout na krátké vzdálenosti proti obrněným vozidlům na komunikacích anebo dodatí málo účinnou rušivou palbu na větší objekty, kde by nepřítel byl zjištěn (jako osady, lesíky a p.) a které dělostřelectvo i v noci před sebou může pozorovat.

Došlo-li by však k boji o Dalešický v., Jistebsko po úsvitu nebo musily-li by PO. jej hájit proti nepřátelskému postupu, uplatnily by se dělostřelecké jednotky u PO. jistě velice dobře.

Při použití doprovodných dělostřeleckých jednotek vyžadujeme, aby měly možnost skrytě postupovat za jednotkami pěchoty. Tuto možnost skýtají do 2. cíle četné osady a lesy.

Za postupu na třetí cíl musí PO. překročit kotlinu Kokonín, Šumburk, posetou lesíky, domy a proto nepřehlednou, pro postup obtížnou, nebezpečnou. V takovém terénu bude moci doprovodné dělostřelectvo zasáhnout jen v omezeném směru i hloubce nebo konat bočné přesuny.

Doprovodné jednotky, které nemohou dostat celkem žádné záštity, v terénu, kde není jistoty čelně ani bočně, mohou být snadno vydány ztrátám (zvláště koní) a při ústupu PO. i event. ztrátě děl.

Z těchto důvodů by se nedoporučovalo postupovat s dělostřeleckými jednotkami jako doprovodnými severně od hřebene Dalešický v., Jistebsko. Jednotky by zůstaly v palebném postavení jižně od hřebene a podporovaly by z nich postup PO. na 3. cíl jako normální baterie.

Při překročení předvojovými prapory by bylo dobré přidělit je jako doprovodné jednotky příslušným předvojovým praporům k podpoře jejich postupu až na konečný cíl. Nepřekročily by však severní okraje lesů jižně od Jablonce. Přidělit doprovodné jednotky předvojovým praporům je odůvodněno jejich větší útočnou silou, nutností a možností proniknout alespoň na určitém směru.

PD 251 se rozhoduje dát PO. dělostřelectvo až po třetí cíl, nesmí však postoupit za PO. přes hřeben Dalešického v.

Nyní je otázka, jak silné dělostřelecké jednotky dát PO. Jedno dělo každému PO. je málo, baterie je vzhledem na celkový počet dělostřelectva skupiny a sílu PO. mnoho.

Vezme tedy střed — četů pro každý PO.

Od kterého oddílu? Se zřetelem na zásobování, zpravodajskou službu,

spojení bylo by nejlépe dát západnímu PO. četou od oddílu 251, východnímu PO. četou od oddílu II./52.

Jako doprovodné dělostřelectvo se hodí horské dělostřelectvo málo, tím méně však by se hodila četa II./52. oddílu. PD 251 zvolí proto menší nevýhodu a dá obě čety od oddílu 251.

Velitelem čety u východního PO. bude I. důstojník baterie, s četou západního PO. půjde velitel čety. Velitel baterie převezme velení nad oddílem 251.

Tímto řešením neoslabuje PD 251 dělostřelectvo východního proudu, kde velitel skupiny P4 předvidá vlastní akce k umožnění postupu skupiny.

Rozbor úkolu časově:

Počátek úkolu nastává dělostřelectvu skupiny prakticky od svítání.

Kdy skončí časově, nevíme. Prostorově je to na 4. postupném cíli, jehož může být dosaženo třeba až večer anebo vůbec ne, střetneme-li se se silným nepřítelem.

Proto: šetřit střelivem na celý den,

šetřit personálu a koní. Pochodují celou noc a možná, že očekává je boj po celý den.

Úkol k sousedům a sousedů k nám: není žádný nařízen.

Závěr z celkového rozboru úkolu:

předvojový prapor III./4. podporovat oddílem 251,

předvojový prapor hraničářského praporu podporovat oddílem II./52.

Podporu zajistit od svítání alespoň jednou baterií od každého oddílu, všemi bateriemi pro postup na 2. cíl a dále na sever.

Pro boj o druhý postupný cíl centralisovat velení a určit event. vzájemnou výpomoc oddílů mezi sebou.

PO. přidělit po jedné četě horského oddílu 251 až po druhý cíl, palbou až po třetí cíl. Tyto čety pak podřídít jako doprovodné předvojovým praporům až na konečný cíl skupiny.

*

Povšechný ráz terénu v pásmu východní skupiny byl již v CL. popsán. Proto se budeme zabývat terénem jen s hlediska dělostřeleckého:

a) Pro úkol pochodu až do svítání, t. j. do čáry Sněhov, Těpeře, budeme studovat komunikace.

b) Pro úkol podpory předvojů od svítání. Budeme chtít zjistit:

1. podmínky pro pozorování a tím i spolupráci oddílů s pěchotou, výhodné pozorovatelné, z nichž by dělostřelectvo mohlo dobře sledovat činnost vlastních vojsk i nepřátelských,

vlastní palby;

2. stav komunikací pro rychlé, skryté, pohodlné přesuny oddílů nebo baterií;

3. palebná postavení, která by byla blízko komunikací a pozorovatelné, skrytá proti pozemnímu i vzdušnému pozorování nepřitele.

K a). Pro pochod se dá předpokládat, že budou dobré obě silnice, po nichž mají postupovat oba proudy skupiny. Rovněž dobrou komunikaci bude silnice Splzov, Skuhrov.

Pro bezpečnost a spojení s pěchotou budou oddíly pochodovat za předvoji po osách jednotlivých proudů, a proto není třeba více komunikace pro noční pochod studovat.

K b). Terén pro úkol podpory předvojů dělostřelectvem od svítání:

1. Pozorování.

A. Vlastní pozorování do 2. postupného cíle:

Pozorovatel, z nichž by bylo vidět do celého pásma skupiny, není. Nejvýhodnější pozorovatelný jsou na hřebtech, po nichž pochoduji oba proudy.

S hřebene Bobov, kóta 561, 586, trig. 681 je vidět na západ částečně až do pásma střední skupiny divise, na východ až po hřeben kóta 558, 602, 679, tedy do západní části pásma, kde bude bojovat východní proud skupiny.

S hřebene kóta 558, 602, 679 lze pozorovat na východ celkem po trig. 599, kótu 589, zbytky, vyjma údolí a lesní plochy. Na západ po hřeben pozorovatel západního proudu.

Závěr z možností pozorování do 2. postupného cíle:

Dělostřelecká skupina jako celek nemůže dobře působit do celého pásma skupiny P4, leda s překonáním velkých potíží v pozorování a tím i ve spojení.

Výhodnější je určit pro podporu každého proudu 1 dělostřeleckou jednotku, jak toho vyžadoval již i úkol.

Pozorování umožňuje nařídít včas potřeby těmto jednotkám vzájemnou výpomoc do pozorovaných částí pásma.

Poslední možnost opravňuje a umožňuje veliteli dělostřelecké skupiny vzít do rukou oba oddíly při event. boji o Dalešický v., Jistebko.

Pozorování od 2. postupného cíle:

Dalešický v. skýtá dobré pozorovatelný pro podporu postupu až do čáry Hradešín, Bartel, B., Malšovický v., jižní okraje lesa hřebene Černá Studnice, částečně snad i do lesů na přivráceném svahu hřebene.

Z toho plyne: Od 2. postupného cíle až k vyjmenované čáře pozorování bude opět možná vzájemná výpomoc mezi oddíly a tedy úplná centralisace velení (střetnutí je předpokládáno již na 2. cíli).

Značná pokrytost prostoru mezi 2. a 4. cílem může skýtat za boje hojnost odporů, jichž likvidace pomocí dělové palby baterií příslušných oddílů by si vyžádala jistě hodně času. Terén by doporučoval dát praporům 1. sledu doprovodné jednotky dělostřelectva, jak jsme se již zmínili vpředu.

B. Pozorování nepřátelské:

Dosáhneme-li hřebene Dalešický v., Čížkovice, kóta 602 dříve než nepřítel, budou přesuny jižně od tohoto hřebene úplně skryty před pozemním pozorováním nepřítele.

Zmocní-li se nepřítel tohoto hřebene před námi, získá rozhled po Kopaniny, Sněhov, lesy jižně a severovýchodně od Huntírova. Severně od této čáry se nedají pohyby dělostřelectva utajit buď vůbec anebo velmi těžko. Skrytá palebná postavení budou jen na ojedinelých přivrácených svazích sráznějších hřebítků a v prostorech lesních parcel.

Z toho plyne: Dělostřelecké jednotky pochoduující se západním proudem nutno ještě do úsvitu posunout za předvojem co nejvíce vpřed do prostorů hotovostních postavení nebo palebných postavení, aby pochod odkrytým terénem měly co možná za sebou.

Na západním směru použít dělostřelectva, které není tak odkázáno na dobré cesty a může se přemístit i terénem, lesy, t. j. horský oddíl.

U východního proudu není celkem potíží.

Po vzetí Dalešického v. budeme ohroženi nepřátelským pozorováním s následujícího pásma výšin, t. j. Hradešína, Maršovického v., hřebene

Černé Studnice. Pozorování pozemní je u nepřítele lepší, a i náš týl skýtá lepší možnosti pro vzdušné pozorování nepřítele.

Pohyby dělostřelectva severně od Dalešického v., Alšovic budou možné až po vzetí výšin nepřátelských pozorovaten, Hradešina, Maršovického v.

2. Terén s hlediska komunikací pro přesuny dělostřelectva během denního postupu.

Zde třeba zjistit u komunikací:

- a) počet a průběh komunikací (podélné i příčné);
- b) sjízdnost těchto komunikací pro dělostřelecké jednotky;
- c) bezpečnost těchto komunikací proti nepřátelskému pozorování pozemnímu i vzdušnému a tím i palbám nepřátelského dělostřelectva a letectva.

V pásmu každého předvojového praporu je jedna dobrá průběžná silnice, které se ve výši Dalešického hřebene rozvětvují na několik ramen. S hlediska sjízdnosti možno je považovat za dobře upotřebitelné. S hlediska nepřátelského pozorování nutno je hodnotit jako málo výhodné (bude-li Dalešický v. v rukou nepřítele), ježto vedou mnohde přímo po odkrytých hřebenech a i po vzetí Dalešického v. třeba mít se na pozoru před nepřátelským letectvem.

Totéž platí i o silnicích severně od Dalešického v., dokud nepřítel bude mít v rukou Hradešín a Maršovický v.

Použití polních cest podélných: jižně od Těpeře, z Těpeře na Cízkovice, z Mukařova na sever, z Dalešic do Kokonína nebo do Maršova a Šumburku vyžaduje předchozího průzkumu, především s hlediska jejich sjízdnosti.

Komunikace příčné.

Dobrá a i skrytá proti pozemnímu pozorování je silnice podél Jizery. Je však příliš vzadu pro bočné přesuny dělostřelectva nebo pro spojení.

Teprve severně od Dalešického v. jsou, když ne příčné, přece alespoň šikmo probíhající silnice, vedoucí z pásma východního proudu do pásma západního a opačně. Všechny tyto příčné komunikace mají tytéž nevýhody jako podélné komunikace.

Závěr: Na všech komunikacích pozor na Dalešický v., později na Hradešín a Maršovický v.

3. Terén s hlediska volby palebných postavení.

PD 251 by nemusil tento rozbor pro počáteční činnost skupiny provádět. Velitelé oddílů si na základě úkolu, který dostanou od velitele dělostřelecké skupiny, zvolí potřebná palebná postavení.

PD 251 si však vyřeší tuto otázku pro svou informaci, aby seznal možnosti volby palebných postavení u oddílů, a mimo to, aby při centralisaci oddílů mohl řídit a nařizovat další přemísťování a souvislosti s tím spojené.

Palebná postavení budeme za postupu hledat blízko pozorovaten a vhodných komunikací.

Víme již z předešlých rozborů:

1. v kterých prostorech musíme palebná postavení hledat vzhledem k úkolu,

2. kde jsou dobré pozorovatelné,

3. kterých komunikací asi použijeme k postupu.

(Přistě dále.)